

[Bomholt.]

arbejde og Trafikforbedringer; man vil altid kunne finde et saadant Arbejdsomraade og kunne diktere Sognets unge arbejdsløse, at de skal gaa derhen, og vil de saa ikke gaa for det; der ydes dem, og under de Forhold, hvorunder de skal arbejde, saa kan, selv om deres fysiske Kvalifikationer slet ikke svarer til Arbejdet, Understøttelse nægtes dem. Det er en Urimelighed, det er en Tvangsarbejdsform, som vi ikke kan tiltræde.

I det første Aar, Loven var benyttet, anvendtes der i Henhold til den $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. til Ungdomsarbejdes Igangsættelse, næste Aar anvendtes $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og det er mit Indtryk, at naar vi faar Tiden for Lovens Gyldighed forlænget, vil Beløbet vokse op til 1 Mill. Kr. eller derover. I hvert Fald bør vi endnu engang gøre Kommunerne opmærksom paa den Opgave, der her ligger for alle Bykommuner og Kommuner med købstadmæssig Bebyggelse; thi det kan vel ikke haabes desværre, at Landkommunerne i videre Omfang vil gaa med efter den Stilling, Partiet Venstre her har taget til Forslaget. Men hvis Pressen vil være os behjælpelig med at gøre Befolkningen opmærksom paa Loven, er jeg tilbøjelig til at tro, at der endnu er en lang Række Byer, som vil udnytte Loven i den Tid, der kommer, og jeg har ogsaa den Tro, at Hovedstaden, naar Loven faar en længere Levetid, vil kunne iværksætte mere effektive Arbejdsløshedsforanstaltninger, end det var gør ligt efter den hittidige Lov.

Søren P. Larsen: Jeg vil kun gøre nogle faa Bemærkninger vedrørende Forstaaelsen af vore Ændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Bomholt ikke har faaet fat paa endnu; men da det er tredje Aar, jeg har forklaret det for det ærede Medlem, har jeg ikke saa forfærdelig meget Haab om, at det vil lykkes mig i en sen Eftermiddagstid at gøre ham det begribeligt. Det er dog ellers saa ligetil, som man bar sig ad under Krigens Tid, hvor vi saa, at Kommunalbestyrelserne adskillige Steder, stillet over for den Opgave at skaffe indenlandsk Brændsel til Kommunerne, traf Aftale med en Ejer af en Mose om, at man i Sommerens Løb maatte skære saa og saa mange Tusind Tørv. Det er det; der er

sket mangfoldige Steder i Landet, og der var da ikke Tale om Profit eller Begær eller Avance eller noget saadant; det var en praktisk Foranstaltning, som Kommunalbestyrelsen i den Tid maatte træffe paa Grund af, at det var nødvendigt at fremskaffe den størst mulige Mængde indenlandsk Brændsel, da man ikke havde Valuta at købe for og ikke kunde faa Tilførsler udefra.

Vi har haft meget af det samme i den senere Tid. Derfor har jeg Gang paa Gang sagt i Udvalget: hvad skulde der være i Vejen for, at det offentlige kunde sætte saadanne fornuftige Foranstaltninger i Gang og benytte den unge ledige Arbejdskraft dertil og fremskaffe saa og saa mange Tusind Tørv i Sommerens Løb, og jeg har endda føjet til adskillige Gange i Udvalget, naar vi har drøftet dette, at fra vor Side vil der ikke blive lagt Hindringer i Vejen, hvis man f. Eks. forlanger, at saadan frembragt indenlandsk Brændsel skal stilles til Raadighed for den mindre velstillede Del af Kommunens Beboere endda til en overmaade lav Pris. Og saa skal man endda have den stukket ud, at vi har spekuleret paa, hvor meget den enkelte Ejer af Mosen kunde faa som berettiget eller uberettiget Fordel deraf!

Det, jeg har sagt den ene Gang efter den anden, og det, man maa give mig Ret i, er, at dette vilde være fornuftigere og nationaløkonomisk set langt klogere; for det kan være godt nok at anlægge Soppesteder og Kælkebakker; men det er det rene Smaatteri, og det giver de unge et Begreb om Arbejde, som ikke er helt rigtigt, samtidig med at det animerer Kommunalbestyrelserne til at fremme Luksusarbejder, som de meget hellere skulde lukke Pengepungen i for og saa beskæftige sig med andre Forhold, som har langt dybere Betydning, og hvor det drejer sig om noget reelt.

Den højtærede Minister kan jeg kun takke for, at han saa klart og utvetydigt giver til Kende — saadan maa jeg opfatte det —, at Cirkulæret af 16. April 1934 bliver gældende i det store og hele i Treårsperioden, for Treårsplanen kan man sige, som bliver fastlagt af de tre Partier med Henblik paa denne Lovgivning. Stort tydeligere kan man jo ikke forlange det.